

O COLEGĂ DE O VIAȚĂ. ANCA PĂUNESCU

Cu mai bine de 70 de ani în urmă, la 5 aprilie 1945, se naște Anca Păunescu, care după terminarea liceului „Spiru Haret” a urmat Facultatea de Istorie din cadrul Universității din București.

Tangențial drumurile noastre s-au întretăiat în apele Bazinului Floreasca și ale Ștrandului Tineretului – asta prin anii '50. Dar din 1962 am devenit, vreme de cinci ani, colegi de grupă la Istorie, la secția de Arheologie, unde eram „responsabil” cu deschisul geamurilor în recreații ... Și astfel s-a cimentat o prietenie ce continuă și astăzi.

Anca a ales alte șantiere arheologice decât ale mele – Ripiceni cu Alexandru Păunescu (potriveală de nume), Histria cu Emil Condurachi și Puiu Suceveanu și Orșova – Porțile de Fier cu Costantin S. Nicolăescu-Plopșor (ce „tratează” o eventuală vindere unui bulibașă) și Expectatus Bujor. Prin urmare din paleolitic, prin greci și romani, la evul mediu românesc.

În 1967, după terminarea facultății, eu ajung la Muzeul din Oltenița, iar Anca, în 1968, la Muzeul din Pitești unde se preocupă de Evul Mediu. Colaborează la săpăturile arheologice de la Orateu-Podu Dâmboviței cu Alexandrina D. Alexandrescu, Tigveni cu Alexandru Vulpe și Eugenia Popescu, Mănăstirea Glavacioc cu Nicolae Constantinescu. Dar și conduce cercetarea arheologică a Culei de la Racovița.

În vara anului 1970 reușește să se transfere la nou înființatul Muzeu Național de Istorie a României – redevenim colegi. Eu la Preistorie, Ea la Medievală. Timp de doi ani de zile este perioada de organizare a viitoarei expoziții permanente, dar și a depozitelor. „Călătorii” prin țară pentru identificarea unui viitor patrimoniu muzeal național – mergem împreună la Constanța, și cu doamna Lucia Țeposu, stăm în Mamaia și seara vizionăm filmele din cadrul Festivalului Filmului Balcanic, Tata traducând filmele grecești.

În iulie vizităm muzeele din Botoșani, Fălticeni, Gura Humorului, Câmpulung Moldovenesc și Frumosu. Anca vede pentru prima dată, la Moldovița, o biserică moldovenească pictată la exterior.

Participăm la săpături arheologice de anvergură pentru obținerea unui nou și inedit patrimoniu. Și Anca Păunescu contribuie efectiv la buna desfășurare a șantierelor arheologice de la Cetățeni, Târgșor, Zimnicea, Chilia, Orașul de Floci (Piua Petrii), Curtea Domnească din Târgoviște, Feldioara, Mozacu-Giurgeni, Mănăstirea „Sfinții Voievozi” din Slobozia, Axintele, Bucu, Țândărei și Brănești-Vadu Anei.

În paralel contribuie din plin la alcătuirea tematicii și la organizarea expoziției permanente, secolele IV–XIII, a Muzeului Național. Iar apoi, în decursul anilor, va participa cu toată priceperea la organizarea a numeroase expoziții în țară și străinătate, cu caracter național și internațional (Italia, Anglia).

Din 1993 până în 2002 îndeplinește funcția de șefă a secției de Istorie Medie.

În 2001 obține titlul de doctor în istorie, la Facultatea de Istorie din cadrul Universității din București, cu lucrarea „Orașe și târguri dispărute din Țara Românească. Studiu de caz Orașul de Floci, sec. XIV–XVIII”.

Vasta activitate științifică, depusă pe parcursul a unei jumătăți de secol, este concretizată prin numeroase articole și studii publicate în diverse reviste de specialitate. Iar ca cercetător științific I a făcut parte din numeroase comisii de doctorat la Institutul de Arheologie din București, Universitatea din București și Universitatea „Alexandru I. Cuza”, Iași.

La 7 februarie 2004 i-a fost conferită Medalia „Meritul Cultural”, cl. II, categoria H, pentru cercetare științifică, iar la 27 februarie 2004 cl. I, categoria E, pentru patrimoniu cultural național.

Deși pensionară, activitatea științifică continuă. Chiar în prezent pregătim o punere în ordine și publicare a importantelor descoperiri arheologice de la Zimnicea, perioada secolelor XIV–XVIII, materiale rămase nepublicate și preluate de la înaintașii noștri – prof. Ion Nestor și Alexandrina D. Alexandrescu.

Și uite așa, o prietenie de o viață, între Anca, Geta și Georgel continuă la senectute. Întru mulți și fericiți ani dragă Anca.

GEORGE TROHANI